

Най-старото турско училище въ Сливенъ е било сжщо въ махалата Ески-Джами. То се наричало Х. Османъ Медресе, а въ сградата на тамошната джамия имало друго, нарѣчено Ески-Джами Медресе. Нека забѣлѣжимъ, че турскитѣ училища въ Сливенъ отначало сж били само духовни (за ходжи), тъй като руждиетата, които отговарятъ на нашитѣ основни училища, сж дѣло на втората половина на миналия вѣкъ.

Друго медресе е било при джамията Х. Али или Хаджиларъ Джамиси, четвърто — Табакъ-Хане Медресеси, при джамията съ сжщото име, пето до Нурулъ Кудюсъ Джамиси, а шесто въ сградата на Чорбаджиларъ Джамиси, нарѣчено Х. Мюфти Медресеси.

Едно отъ руждиетата е било на мѣстото на Д-ръ Калатиновата кжща, а второ и най-ново (отъ врѣме окупацията) — днешното „турско училище“, на главната улица за градската градина.

Чешмитѣ въ Сливенъ сж били многобройни и повечето построени по турска инициатива, но очевидно отъ български майстори. Една отъ най-старитѣ чешми въ Сливенъ е била на сѣверъ отъ „Циганската баня“, вѣроятно построена отъ болярката Дража, защото за нея притежавалъ турски фирманъ единъ отъ потомцитѣ ѝ. Всѣкиму е извѣстна изобилната вода на Гюръ-Чешмя, турското име на която сочи на начина на теченето и количеството на нейната чисто балканска вода. Тя е дала името си и на цѣлия тамъ кварталъ, подобно на прославената нѣкога, но днесъ „Суха Чешмя“. Отъ останалитѣ чешми важна е тая на Машатлъка, която споредъ Хюсеинъ Ефенди е правена отъ Тахиръ Ага (прѣди 1829 г.). Прѣди 1841 год. въ Сливенъ и имало сто чешми¹⁾. Струпанитѣ днесъ чешми не отговарятъ нито по брой, нито по архитектура на сринатитѣ слѣдъ освобождението.

Най-старитѣ турски гробища въ Сливенъ сж били на сѣверъ отъ Ески Намазгяхъ; слѣдъ тѣхъ идатъ тия, върху които е направена градската градина. Послѣднитѣ сж били подъ Ени Намазгяхъ, до днешнитѣ артилерийски

¹⁾ Ср. Априловъ въ Денница новобол. възр., по свѣдѣния носѣни отъ Сливенъ.